

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 231/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова РС, Дирекција полиције, Одред жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1558/20 од 07.10.2019. године, на седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1558/20 од 07.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1558/20 од 07.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 193/2018 од 18.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда и делимично су усвојени тужбени захтеви тужилаца. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима за период од 19.01.2015. године до 19.01.2018. године, на име додатка на плату по основу приправности, исплати износе наведене овим ставом изреке, са законском затезном каматом од 06.07.2019. године до исплате и обрачунате износе законске затезне камате, те да на досуђени износе главнице, у корист тужилаца код надлежних фондова, изврши уплату доприноса за обавезно пензијско, инвалидско и осигурање по основу незапослености. Обавезана је тужена да тужиоцу АА, за период од 04.03.2017. године до 19.01.2018. године, а тужиоцу ББ, за период од 13.10.2017. године до 19.01.2018. године, исплати разлику између припадајуће и исплаћене накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, у износима наведеним овим ставом изреке, са законском затезном каматом од 06.07.2019. године до исплате као и законску затезну камату за доцњу у исплати трошкова превоза у износу од 1.445,05 динара. Обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.486,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Одбијени су захтеви тужилаца преко досуђених до тражених износа за исплату додатка на плату по основу приправности, са законском затезном каматом од 06.07.2019. године до исплате

и обрачунате законске затезне камате, као и захтеви за уплату у корист тужилаца, доприноса за обавезно социјално осигурање на тражени износ. Одбијен је захтев тужилаца за ослобађање од обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1558/20 од 07.10.2019. године, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, исправљеној решењем од 02.09.2020. године, тако што је одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка преко износа од 131.121,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. У преосталом делу, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и делу којим су одбијени приговори апсолутне и стварне ненадлежности суда. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијањем пресудом, је исплата накнаде на име посебног додатка на плату због приправности и трошкова превоза. О праву тужилаца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Из наведеног произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.01.2018. године. Назначена вредност предмета спора је 1861140 динара. Првостепена пресуда је донета 18.02.2020. године, а другостепена пресуда је донета 07.10.2020. године.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд установио да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић